

RÅDETS DIREKTIV
af 20. februar 1978
om affald fra titandioxidindustrien

(78/176/EØF)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 100 og 235,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det økonomiske og sociale Udvalg ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

Affald fra titandioxidindustrien udgør en risiko for menneskets sundhed og for miljøet; forurening forårsaget af disse affaldsstoffer bør derfor forebygges og gradvis mindskes med henblik på helt at fjerne sådan forurening;

i handlingsprogrammerne for De europæiske Fællesskaber på miljøområdet fra 1973 ⁽³⁾ og 1977 ⁽⁴⁾ fastslås nødvendigheden af at iværksætte en fællesskabsaktion mod affaldsstoffer fra titandioxidindustrien;

forskelle mellem de bestemmelser om affaldsstoffer fra titandioxidindustrien, som allerede finder anvendelse eller er under forberedelse i de forskellige medlemsstater, kan skabe ulige konkurrencevilkår og dermed direkte indvirke på det fælles markeds funktion; der bør derfor på dette område foretages en indbyrdes tilnærmelse af lovgivningerne i henhold til artikel 100 i traktaten;

det synes nødvendigt, at denne indbyrdes tilnærmelse af lovgivningerne ledsages af en fællesskabsaktion for gennem mere omfattende regler at gennemføre et af Fællesskabets mål vedrørende miljøbeskyttelse og forbedring af livskvaliteten; med henblik herpå bør der derfor fastsættes en række særlige bestemmelser; da traktaten ikke indeholder fornøden hjemmel hertil, må artikel 235 i traktaten bringes i anvendelse;

direktiv 75/442/EØF ⁽⁵⁾ angår bortskaffelse af affald i almindelighed; for affaldsstoffer fra titandioxidindustrien bør der fastsættes en særlig ordning, som sikrer, at menneskets sundhed og miljøet beskyttes mod de skadevirkninger, som skyldes ukontrolleret udledning, efterladet eller deponering af dette affald;

for at nå disse mål bør der indføres en ordning med forudgående tilladelse til udtømning, dumpning, oplagring, deponering og indsprøjtning af affald; der bør stilles specifikke betingelser for denne tilladelse;

udtømning, dumpning, oplagring, deponering og indsprøjtning af affald skal ledsages dels af kontrol med affaldet, dels med kontrol og overvågning af det pågældende miljø;

for gamle industrianlæg skal medlemsstaterne inden 1. juli 1980 udarbejde programmer for gradvis nedbringelse af forureningen fra dette affald med henblik på at bringe den til ophør; i disse programmer skal der fastsættes generelle mål for den mindskelse, der skal finde sted senest den 1. juli 1987, og angives hvilke foranstaltninger, der skal træffes for hvert anlæg;

for nye industrianlæg skal medlemsstaterne udstede forhåndstilladelse; forinden skal der foretages en undersøgelse af virkningen på miljøet, og tilladelsen kan kun gives til virksomheder, som forpligter sig til udelukkende at anvende de mindst miljøskadende materialer, fremgangsmåder og teknologier, der er til rådighed på markedet —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

1. Formålet med dette direktiv er at forebygge og gradvis mindske forurening forårsaget af affald fra titandioxidindustrien med henblik på helt at fjerne sådan forurening.

⁽¹⁾ EFT nr. C 28 af 9. 2. 1976, s. 16.

⁽²⁾ EFT nr. C 131 af 12. 6. 1976, s. 18.

⁽³⁾ EFT nr. C 112 af 20. 12. 1973, s. 3.

⁽⁴⁾ EFT nr. C 139 af 13. 6. 1977, s. 3.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 194 af 25. 7. 1975, s. 39.

2. I dette direktiv forstås ved:

a) forurening:

en af mennesker direkte eller indirekte foretaget udledning i et miljø af ethvert reststof fra titandioxidproduktionsprocessen med så skadelige virkninger til følge, at den menneskelige sundhed bringes i fare, levende ressourcer og det økologiske system skades, rekreative værdier forringes eller, at der lægges hindringer i vejen for anden retmæssig anvendelse af det pågældende miljø;

b) affald:

- ethvert reststof fra titandioxidproduktionsprocessen, som den, der er i besiddelse heraf, skiller sig af med eller er forpligtet til at skille sig af med i henhold til gældende nationale bestemmelser;
- ethvert reststof fra en behandlingsproces for et i første led omhandlet reststof;

c) bortskaffelse:

- indsamling, sortering, transport og behandling af affald, samt oplagring og deponering af det på eller i jorden og nedpumpning af det i jorden;
- udledning i overfladevand, grundvand og i havet samt dumpning i havet;
- forarbejdningsprocesser, der er nødvendige for genanvendelse, genindvinding eller recirkulation;

d) gamle industrianlæg:

industrianlæg, der allerede består på datoen for dette direktivs meddelelse;

e) nye industrianlæg:

industrianlæg, der på datoen for dette direktivs meddelelse er under opførelse, eller som opføres efter denne dato. Med nye industrianlæg sidestilles udvidelser af gamle industrianlæg, der på det samme sted medfører en forøgelse af titandioxidproduktionskapaciteten for det pågældende industrianlæg med 15 000 t/år eller derover.

Artikel 2

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at affaldet bortskaffes, uden at menneskets sundhed bringes i fare, og uden at miljøet skades, navnlig:

- uden risiko for hverken vand, luft og jord eller for fauna og flora;
- uden at områder eller landskaber påføres skade.

Artikel 3

Medlemsstaterne træffer egnede foranstaltninger til at fremme forebyggelse, recirkulation og forarbejdning af

affald, udvinding af råvarer samt alle andre metoder, der muliggør genanvendelse af affald.

Artikel 4

1. Udledning, dumpning, oplagring, deponering og nedpumpning af affald er forbudt, medmindre der foreligger forudgående tilladelse fra de kompetente myndigheder i den medlemsstat, på hvis område affaldet produceres. Der skal ligeledes foreligge forudgående tilladelse fra de kompetente myndigheder i den medlemsstat:

- på hvis område affaldet udledes, oplagres, deponeres eller nedpumpes;
- fra hvis område dette udledes eller dumpes.

2. Tilladelsen kan kun gives for et begrænset tidsrum. Den kan fornys.

Artikel 5

Ved udledning eller dumpning kan den kompetente myndighed i overensstemmelse med artikel 2 og på grundlag af oplysninger indhentet i overensstemmelse med bilag I give den i foregående artikel omhandlede tilladelse, såfremt:

- a) bortskaffelsen af affaldet ikke kan finde sted på mere egnede måder;
- b) en vurdering på grundlag af foreliggende videnskabelig og teknisk viden ikke giver formodning om nogen øjeblikkelig eller senere skadelig indvirkning på vandmiljøet;
- c) der ikke sker nogen skadelig indvirkning på skibsfart, fiskeri, rekreative aktiviteter, udvinding af råstoffer, ferskvandsindvinding, fiskeopdræt og opdræt af skaldyr, områder af særlig videnskabelig interesse og på anden retsmæssig anvendelse af det pågældende vandmiljø.

Artikel 6

Ved oplagring, deponering eller nedpumpning kan den kompetente myndighed i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 2 give den i artikel 4 omhandlede tilladelse på grundlag af oplysninger i overensstemmelse med bilag I, såfremt:

- a) bortskaffelsen af affaldet ikke kan finde sted på mere egnede måder;
- b) en vurdering på grundlag af foreliggende videnskabelig og teknisk viden ikke giver formodning om nogen øjeblikkelig eller senere skadelig indvirkning på grundvandet, jorden eller atmosfæren;
- c) der ikke sker nogen skadelig indvirkning på rekreative aktiviteter, udvinding af råstoffer, planter og dyreliv, områder af særlig videnskabelig interesse og på anden retmæssig anvendelse af de pågældende miljøer.

Artikel 7

1. Uanset hvilken behandlingsmåde eller -grad det pågældende affald udsættes for, skal der ved udledning, dumpning, oplagring deponering og nedpumpning heraf foretages kontrol af såvel affaldet som af det pågældende miljøes fysiske, kemiske, biologiske og økologiske aspekter, som nævnt i bilag II.

2. Kontrolforanstaltningerne foretages periodisk af et eller flere organer, som udpeges af den medlemsstat, hvis kompetente myndighed har givet den i artikel 4 nævnte tilladelse. Ved grænseoverskridende forurening mellem medlemsstater udpeges organet af de berørte parter i fællesskab.

3. Inden et år efter meddelelsen af dette direktiv forelægger Kommissionen Rådet et forslag til nærmere bestemmelser for overvågning og kontrol af de pågældende miljøer. Rådet træffer afgørelse om dette forslag inden seks måneder efter offentliggørelse i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* af udtalelserne fra Europa-Parlamentet og Det økonomiske og sociale Udvalg.

Artikel 8

1. a) Hvis resultaterne af den kontrol, der er fastsat i bilag II, del A, punkt 1, viser, at betingelserne for den forudgående tilladelse, der er omhandlet i artikel 4, 5 og 6 ikke er opfyldt, eller

b) hvis resultaterne af de i bilag II, del A, punkt 2, omhandlede prøver for akut toksicitet viser en overskridelse af de deri fastsatte maksimalværdier, eller

c) hvis resultatet af den i bilag II, del B, omhandlede kontrol viser, at der er sket en forringelse af det pågældende miljø i den pågældende zone, eller

d) hvis der ved udledning eller dumpning sker en skadelig indvirkning på skibsfart, fiskeri, rekreative aktiviteter, udvinding af råstoffer, ferskvandsindvinding, fiskeopdræt og opdræt af skaldyr, områder af særlig videnskabelig interesse eller på anden retmæssig anvendelse af det pågældende vandmiljø, eller

e) hvis der ved oplagring, deponering eller nedpumpning sker en skadelig indvirkning på rekreative aktiviteter, udvinding af råstoffer, på planter, dyr, områder af særlig videnskabelig interesse og på anden retmæssig anvendelse af de pågældende miljøer,

træffer den kompetente myndighed i den pågældende medlemsstat alle nødvendige foranstaltninger til imødegåelse af denne situation og kræver i givet fald, at udledningen, dumpningen, oplagringen, deponeringen eller nedpumpningen indstilles.

2. Hvis flere medlemsstater berøres, træffes foranstaltningerne i fællesskab.

Artikel 9

1. For gamle industrianlæg udarbejder medlemsstaterne programmer for gradvis nedbringelse af forurening, der er forårsaget af affald fra disse anlæg, med henblik på helt at fjerne sådan forurening.

2. I de i stk. 1 omhandlede programmer fastsættes generelle mål for nedbringelse af forurening fra flydende, fast og luftformigt affald; disse mål skal nås senest den 1. juli 1987. Programmerne indeholder ligeledes mellemliggende mål. De indeholder endvidere oplysninger om det pågældende miljøes tilstand, om foranstaltninger til nedbringelse af forureningen og om metoder til behandling af det affald, som fremkommer umiddelbart ved fabrikationsprocesserne.

3. De i stk. 1 omhandlede programmer fremsendes til Kommissionen senest den 1. juli 1980, således at denne inden seks måneder efter modtagelsen af alle de nationale programmer kan forelægge Rådet egnede forslag om harmonisering af disse programmer for så vidt angår nedbringelse af forureningen med henblik på dens fjernelse og om forbedring af konkurrencevilkårene inden for titandioxidindustrien. Rådet træffer afgørelse om disse forslag inden seks måneder efter offentliggørelse i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* af Europa-Parlamentets og Det økonomiske og sociale Udvalgs udtalelser.

4. Medlemsstaterne iværksætter et program senest den 1. januar 1982.

Artikel 10

1. De i artikel 9, stk. 1, omhandlede programmer skal omfatte alle gamle industrianlæg og anwise, hvilke foranstaltninger, der skal træffes for hvert enkelt anlæg.

2. Finder en medlemsstat under særlige forhold, at det for et bestemt anlæg ikke er nødvendigt med yderligere foranstaltninger for at opfylde forpligtelserne ifølge dette direktiv, tilstiller denne medlemsstat inden seks måneder efter direktivets meddelelse Kommissionen de begrundelser, som har ført til denne konklusion.

3. Efter uafhængigt at have foretaget den nødvendige efterprøvning af disse begrundelser kan Kommissionen erklære sig enig med medlemsstaten i, at det ikke er nødvendigt at træffe yderligere foranstaltninger for så vidt angår det bestemte anlæg. Kommissionen skal inden seks måneder afgive en begrundet godkendelse.

4. Er Kommissionen ikke enig med medlemsstaten, skal yderligere foranstaltninger vedrørende det pågældende anlæg medtages i den pågældende medlemsstats program.

5. Giver Kommissionen sin godkendelse, skal denne periodisk tages op til fornyet overvejelse på baggrund af resultaterne af den kontrol, som udøves i medfør af direktivet, og af de væsentlige ændringer, som måtte finde sted i fabrikationsprocessen eller i den miljøpolitiske målsætning.

Artikel 11

Der skal i forbindelse med nye industrianlæg, ansøges om forudgående tilladelse hos de kompetente myndigheder i den medlemsstat, på hvis område de påtænkes opført. Forud for meddelelsen af denne tilladelse skal der foretages en undersøgelse af indvirkningen på miljøet. Tilladelsen kan kun gives til virksomheder, som erklærer, at de forpligter sig til udelukkende at anvende de mindst miljøskadende materialer, fremgangsmåder og teknologier, der er til rådighed på markedet.

Artikel 12

Medlemsstaterne kan uanset dette direktiv vedtage strengere bestemmelser.

Artikel 13

1. Med henblik på gennemførelsen af dette direktiv tilstiller medlemsstaterne Kommissionen alle nødvendige oplysninger vedrørende:

- de i henhold til artikel 4, 5 og 6 meddelte tilladelser;
- resultaterne af den i overensstemmelse med artikel 7 foretagne kontrol med det pågældende miljø;
- de i overensstemmelse med artikel 8 truffne foranstaltninger.

De giver desuden Kommissionen oplysninger af generel karakter vedrørende materialer, fremgangsmåder og teknologi, som de har modtaget i forbindelse med artikel 11.

2. De oplysninger, som modtages i medfør af denne artikel, må kun anvendes til gennemførelse af dette direktiv.

3. Kommissionen og medlemsstaternes kompetente myndigheder samt deres tjenestemænd og øvrige ansatte er forpligtede til ikke at videregive oplysninger, som de modtager i medfør af dette direktiv, og for hvilke der efter deres natur må gælde tavshedspligt.

4. Stk. 2 og 3 er ikke til hinder for offentliggørelse af generelle redegørelser eller undersøgelser, som ikke indeholder oplysning om enkelte virksomheder eller sammenslutninger af virksomheder.

Artikel 14

Medlemsstaterne udarbejder hvert tredje år en rapport om forebyggelsen og den gradvise nedbringelse af forurening, som er forårsaget af affald fra titandioxidindustrien, og fremsender den til Kommissionen, der tilstiller den til de øvrige medlemsstater.

Kommissionen aflægger hvert tredje år rapport om anvendelsen af dette direktiv til Rådet og til Europa-Parlamentet.

Artikel 15

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv inden tolv måneder efter dets meddelelse og underretter straks Kommissionen herom.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen ordlyden af de nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 16

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 20. februar 1978.

På Rådets vegne

Per HÆKKERUP

Formand

*BILAG I***OPLYSNINGER, DER SKAL GIVES MED HENBLIK PÅ MEDDELELSE AF FORUDGÅENDE TILLADELSE I MEDFØR AF ARTIKEL 4, 5 OG 6****A. Beskrivelse af stofferne og stoffernes sammensætning**

1. Stoffets samlede mængde og gennemsnitlige sammensætning (f.eks. pr. år);
2. form (f.eks. fast eller flydende, slam eller luftformig);
3. egenskaber : fysiske (f.eks. opløselighed og vægtfylde), kemiske og biokemiske (f.eks. iltforbrug) samt biologiske ;
4. giftighed ;
5. persistens : fysisk, kemisk og biologisk ;
6. akkumulation og biotransformation i biologiske materialer eller aflejringer ;
7. følsomhed over for fysiske, kemiske og biokemiske forandringer, og reaktion i det pågældende miljø med andre organiske eller uorganiske stoffer ;
8. sandsynligheden for inficering eller andre forandringer, der forringer handelsværdien af ressourcerne (fisk, bløddyr, skaldyr osv.).

B. Beskrivelse af dumpnings- eller udledningssted samt bortskaffelsesmetode

1. Beliggenhed (f.eks. dumpnings- eller udledningsområdets koordinater, dybde og afstand fra kysten), beliggenhed i forhold til andre områder (f.eks. rekreative områder, gyde-, opvækst- og fiskepladser, og ressourcer, der kan udnyttes);
2. udtømt mængde stof pr. tidsenhed (f.eks. mængde pr. dag, pr. uge, pr. måned);
3. former for eventuel pakning og emballering ;
4. begyndende fortynding fremkaldt ved den foreslåede form for udtømning, især skibets hastighed ;
5. spredningsmuligheder (f.eks. påvirkning fra strøm, tidevand og vind på horisontale bevægelser og på vertikal opblanding) ;
6. vandets egenskaber (f.eks. temperatur, pH-værdi, saltholdighed, lagdeling, iltindekser for forurening : opløst ilt (DO), kemisk iltforbrug (COD), biokemisk iltforbrug (BOD), forekomst af nitrogen i organisk eller uorganisk form, herunder ammoniak, stoffer i suspension, andre næringsstoffer og produktivitet) ;
7. bundens egenskaber (f.eks. topografi, geokemiske og geologiske karakteristika og biologisk produktivitet) ;
8. tilstedeværelse og virkninger af anden dumpning eller udledning, der har fundet sted i dumpningsområdet (f.eks. påvisning af forekomst af tungmetal og indhold af organisk kulstof).

C. Beskrivelse af deponerings-, oplagrings- eller nedpumpningsstedet og bortskaffelsesmetoder

1. Geografisk beliggenhed ;
2. beskrivelse af tilgrænsende områder ;
3. former for eventuel pakning og emballering ;
4. beskrivelse af metoderne til deponering, oplagring og nedpumpning, herunder vurdering af de trufne forholdsregler med henblik på at undgå forurening af vandområder, jord og atmosfære.

*BILAG II***KONTROL MED OG OVERVÅGNING AF BORTSKAFFELSESFORANSTALTNINGER****A. Kontrol med affald**

I forbindelse med bortskaffelsesforanstaltningerne skal foretages

1. en kontrol af affaldets mængde, sammensætning og toksicitet, for at sikre, at betingelserne for den forudgående tilladelse som omhandlet i artikel 4, 5 og 6, er opfyldt;
2. prøver for akut toksicitet på visse arter af bløddyr, skaldyr, fisk og plankton, og fortrinsvis på de arter, som er almindeligt forekommende på udledningsstedet. Desuden prøver på eksemplarer af arten *artemia salina*.

Disse prøver må ikke i en periode på 36 timer og ved en fortynding af de udtømte stoffer på 1/5000 vise

- over 20 % mortalitet for de voksne eksemplarer af hver art, som prøven omfatter;
- en højere mortalitet end kontrolgruppens for så vidt angår larverne.

B. Kontrol med og overvågning af det pågældende miljø

- I. Ved udledning i ferskvand eller i havet eller ved dumpning omfatter denne kontrol følgende tre aspekter: vandsøjle, levende organismer og bundfald. Den periodiske kontrol af tilstanden i det område, som berøres af udledningen, vil gøre det muligt at følge udviklingen i de pågældende miljøer.

Kontrollen skal især omfatte:

1. pH-værdien;
2. den opløste ilt;
3. vandets uklarhed;
4. hydroxid og jernhydroxid i suspension;
5. giftige metaller i vandet, i de faste stoffer i suspension, i aflejringerne og akkumuleret i de indsamlede havbunds- og havorganismer;
6. forskelligartethed og relativ og absolut mængde af flora og fauna.

- II. Ved oplagring, deponering eller nedpumping skal kontrollen især omfatte:

1. prøver til sikring af, at der ikke har forekommet skadelige virkninger på overflade- eller grundvandet. Disse prøver skal bl.a. omfatte:
 - surhed,
 - jernindhold (opløst eller i suspension),
 - kalkindhold,
 - eventuel koncentration af giftige metaller (opløste eller i suspension);
2. eventuelt prøver for at bestemme mulige skadevirkninger på undergrundens struktur;
3. almindelig økologisk vurdering af området omkring stedet for deponeringen, oplagringen eller nedpumpningen.